KURRENDY
Przemyskiego Konsystorza Biskupiego, obrz. łac.
ROCZNIK 1866.
Nr. V.

L. 2322. Poleca się WW. Duchowieństwu, aby wpływem swoim popiérało postanowienie rządowe względem utworzenia korpusu obrony krajowéj.

Wysokie Prezydium c. k. Namiestniczéj Komissyi Krakowskiéj pod dniem 23. Lipca b. r. L. 2623. doniosło tutejszemu Konsystorzowi, że według osnowy reskryptu Jego Excellencyi Ministra Stanu z dnia 16. Lipca b. r. L. 4189. Najjaśniejszy Monarcha pozwolić raczył na formowanie 4. batalionów korpusu obrony krajowéj, którego główném zadaniem będzie bronić od napadu nieprzyjacielskiego obwodów do Krakowskiego okręgu rządowego należących, jako téż służbę we fortecy w Krakowie, albo zewnątrz niéj pełnić. Rzeczony korpus ma się utworzyć z wysłużonych wojskowych i z innych do broni zdolnych, i zostanie poddany pod rozkazy Kommendanta fortecy w Krakowie.

Podając do wiadomości WW. Duchowieństwa to postanowienie Wysokiego Rządu zezwoleniem najwyższém Jego Cesarskiéj Apostolskiéj Mości uświęcone, wzywamy wszystkich, aby duchownym wpływem swoim do spełnienia tego zamiaru jak najgorliwiéj się przyczyniali. Wymaga tego konieczność powstrzymania zuchwałego wroga od wtargnięcia do naszego kraju i ochronienia się od strasznych kontrybucyi i swawoli żołnierzy jego. Wymaga tego przeważny wzgląd na okoliczność przez Wysoką Komisyę Namiestniczą w wyż wspomnionéj odezwie wskazaną, że przez utworzenie tego korpusu ochotniczego usunie się potrzeba pospolitego ruszenia, które pozbawiłoby kraj tylu rąk do pracy około roli niezbędnie potrzebnych. A przedewszystkiém wymaga tego obowiązek okazania Najjaśniejszemu Monarsze patryotycznéj gotowości do wszelkich ofiar wśród krwawych i ciężkich zapasów wojennych z wrogami, którzy na powagę i całość Monarchii Austryackiéj z taką zaciętością i najpodlejszych chwytając się srodków, uderzają. Żądamy, aby WW. Duchowieństwo w tym duchu cel i potrzebę tego korpusu wiernemu ludowi objaśniło, i do niego zachęcało. Niechaj wróg krwią tylu ziomków naszych splamiony nie ma otwartego wstępu na ziemię naszą. Niech zdolni do broni zasłonią swą piersią od chciwości jego zagrody i dobytki niemałą pracą zebrane. Niech nie dozwolą mu urągać się nam w żałobie i niedoli naszéj po tylu bolesnych stratach pogrążonym.

Przemyśl dnia 26. Lipca, 1866.

L. 2261. Wzywa się WW. Duchowieństwo, aby przystępowało do filialnych Komitetów tworzyć się mającym w celu niesienia pomocy rannym żołnierzom.

Na skutek odezwy od Centralnego Komitetu pomocy dla rannych z dnia Lwów 9. Lipca b. r. L. 10. do nas wystósowanéj, wzywamy niniejszém WW. Duchowieństwo z odwołaniem się na tutejszy okólnik z dnia 2. Lipca b. r. L. 2126., aby pomne na wysokie powołanie swoje pastérskie opiekowania się chorymi i ubogiémi, ze zwykłą sobie gorliwością brało czynny udział w niesieniu pomocy ranionym wojownikom Césarskiéj armii naszéj, przystępując z ochotą do Komitetów filialnych w tym celu po kraju tworzyć się mających, zbiérając ofiary pieniężne i przyrządy dla rannych niezbędnie potrzebne. Pragniemy z całéj duszy, aby w gorliwym działaniu WW. Duchowieństwa w obecnych potrzebach okazała się macierzyńska ręka Kościoła świętego, téj mistrzyni miłości i miłosierdzia nad nędznymi i ubogiemi, aby tym sposobem dzieła miłości przez świeckich podejmowane, otrzymały więcéj jeszcze religijnego namaszczenia, a z chwałą Bożą i pożytkiem dusz, które ztąd wynikną, WW. Pastérze duchowni sami pomnażali się w miłości Boga i bliźniego,

Przemyśl, dnia 25. Lipca 1866.

L. 2145.

O napisach na expedycyach pieniężnych do Konsystorza przesełanych.

Zwraca się niniejszém uwagę Przewielebnych Urzędów dekanalnych, aby na urzędowych przesełkach pieniężnych umieszczały napisy Kurendą IX. r. z. i I. t. r. zalecone, a to w celu uniknienia nieporozumień ztąd powstających.

Przemyśl dnia 27. Lipca, 1866.

L. 2145.

O obowiązku przedkładania wykazów miesięcznych wszystkich w obrębie każdéj parafii umarłych.

Rozporządzeniem Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 25. Września 1856. do L. 35407, obowiązani są XX. Plebani i rządcy samoistni kościołów parafialnych, przedkładać dotyczącym Sądom powiatowym co miesiąc wykazy wszystkich umarłych.

Sąd wyższy krajowy Lwowski donosi atoli pod dniem 9. Czerwca 1866. L. 19631. Wysokiemu c. k. Namiestnictwu, że XX. Plebani z małemi wyjątkami rzeczonych wykazów albo wcale nie przedkładają, albo podają tylko wykazy gospodarzy zmarłych.—

Polecamy przeto WW. Księżom Plebanom w skutek wezwania Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Czerwca r. b. L. 32257., ażeby stósownie do rozporządzenia wyż wspomnionego, wykazy wszystkich zmarłych po upływie każdego miesiąca dotyczącym sądom powiatowym przedkładali.

Przemyśl dnia 27. Lipca 1866.

L. 2319. 2320.

Podają się do wiadomości ofiary, które na cele pobożne do Konsystorza wpłynęły.

Na skarb Ojca św. ofiarował JX. Kraus, pleban z Wołkowyi 1. talara austr., 1. tal. saskiego, ½ talara austr., trzydziestówkę austr.— Wielebny Kler Dekanatu Miechocińskiego po odtrąceniu portoryum 12 złr. 41 kr. wal. austr.

Na kościół w Bieczu. Z Dekanatu Rzeszowskiego 24 złr. a. w.— Z Dekanatu Miechocińskiego 34 złr. a. w.— Z Dekanatu Jarosławskiego po odtrąceniu portoryum 62 złr. 43 kr. w. a.— Z Dekanatu Strzyżowskiego 24 złr. w. a.

Na kościół w Żółkwi. Z Dekanatu Miechocińskiego 71 złr. 10 kr., po odtrąceniu portoryum. Z Dekanatu Strzyżowskiego 22 złr. 50 kr. w. austr.—

Na kanonizacyę błog. Jozafata Arcykiskupa i Męczennika.— Z parafii Jasło 17 złr. 50½ kr. w. a. - Z parafii Sławęcin 4 złr. 3½ kr. wal. austr.—

Przemyśl dnia 27. Lipca 1866.

L. 2331.

O wczesném nadsełaniu tabell do szematyzmu diecezalnego.

Niniejszém wzywa się WW. Rządców Kościołów i Przełożonych klasztorów do dokładnego sporządzania tabel do Szematyzmu diecezalnego, jakotéż do wczesnego przesełania tychże do Urzędów dekanalnych.

Przemyśl, dnia 27. Lipca 1866.

Pod niebytność JW. Najprzewielebniejszego JX. Biskupa

KS. JÓZEF HOPPE,

Proboszcz Kapituły, Prałat domu Jego Świątobliwości.

Z Konsystorza Biskupiego obrz. łac.

Przemyśl, dnia 27. Lipca 1866.

KS. IGNACY ŁOBOS,

Kanclerz.

Drukiem L. D. Stoegera w Jaśle, 1866.